

Nr 276.

Godkänd av första kammaren den 7 juni 1922.

Godkänd av andra kammaren den 7 juni 1922.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående godkännande av tullverkets utgifts-stater för tiden 1 januari—30 juni 1923 m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

(Statsutskottets utlåtande nr 116.)

Till Konungen.

I den till riksdagen den 7 januari 1922 avlätna propositionen angående statsverkets tillstånd och behov har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att, i avbidan på den proposition i ämnet, som kunde varda riksdagen förelagd, dels (punkt 26) beräkna det ordinarie förslagsanslaget till tullverket till 8,580,000 kronor; dels ock (punkt 27) för bestridande av övergångsavlöning under år 1923 till tullverkets personal bland de extra anslagen under sjunde huvudtiteln å riksstaten för tiden 1 januari—30 juni 1923 beräkna ett förslagsanslag av 428,000 kronor.

Vidare har Eders Kungl. Maj:t i den till riksdagen den 7 januari 1922 avlätna propositionen med förslag till tilläggsstat för år 1922, under åberopande av det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att, i avbidan på den *Bihang till riksdagens protokoll 1922. 14 saml. Nr 276—277.*

proposition i ämnet, som kunde bliva riksdagen förelagd, dels (punkt 6) för uppförande under år 1922 av bostadslägenheter åt viss tullpersonal å tilläggsstat för samma år såsom förslagsanslag beräkna ett belopp av 116,000 kronor; dels (punkt 7) för ökning av arbetskrafterna vid tullverket å tilläggsstat för år 1922 såsom förslagsanslag, högst, beräkna ett belopp av 93,800 kronor; dels ock (punkt 8) till bestridande av diverse utgifter vid tullverket å tilläggsstat för år 1922 såsom förslagsanslag, högst, beräkna ett belopp av 25,000 kronor.

Sedermera har Eders Kungl. Maj:t i en till riksdagen avlåten, den 17 februari 1922 dagtecknad proposition (nr 89), under åberopande av det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

dels besluta, att avlöningsreglementet för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen, den 22 juni 1921 (nr 451) skall från och med den 1 januari 1923 äga tillämpning å befattningshavare vid generaltullstyrelsen och tullstaten;

dels besluta, att 5 § 1 mom. av nämnda avlöningsreglemente skall från och med den 1 januari 1923 hava följande ändrade lydelse:

»1. För följande befattningar, vilka tillsättas genom förordnande på viss tid, nämligen generaldirektörs- och chefsbefattningarna vid socialstyrelsen, medicinalstyrelsen, byggnadsstyrelsen och kommerskollegium ävensom generaltulldirektörs- och chefsbefattningen vid tullverket, utgår *arvode*, för år räknat, med 19,000 kronor. För kustbevakningsinspektörsbefattningen vid tullverket, vilken befattning likaledes tillsättes genom förordnande på viss tid, utgår *arvode*, för år räknat, med 10,000 kronor»;

dels besluta, att antalet ordinarie befattningar vid tullverket jämte de för vederbörande befattningshavare avsedda lönegrader enligt den i 9 § av avlöningsreglementet intagna löneplan skall bestämmas på följande sätt:

Befattningar	Lönegrader	Befattningar	Lönegrader
Generaltullstyrelsen och tullstaten.		5 tullförvaltare av klass 1 A	B 16
<i>Generaltullstyrelsen.</i>		3 tullkommissarier	B 16
a. Manliga befattningshavare.		6 tullförvaltare av klass 1 B	B 15
1 generaltulldirektör, arvode enligt 5 § i avlöningsreglementet	—	20 tullöverkontrollörer	B 15
5 byråchefer	B 20	16 förste tullkontrollörer	B 14
1 kustbevakningsinspektör, arvode enligt 5 § i avlöningsreglementet	—	1 gränsbevakningschef	B 14
1 chef för statistiska avdelningen	B 16	20 tullförvaltare av klass 2	B 14
7 byråinspektörer	B 15	14 tullförvaltare av klass 3	B 13
2 förste revisorer	B 15	126 tullkontrollörer	B 13
1 kamrerare	B 15	11 tullförvaltare av klass 4	B 11
2 sekreterare	B 15	16 tullkassörer	B 11
4 aktuarier	B 13	1 gränstullmästare	B 9
2 notarier	B 13	402 kammarskrivare	B 9
1 registrator	B 13	23 tullmästare	B 8
14 revisorer	B 13	10 gränsöveruppsyningsmän	B 6
1 materialförvaltare	B 8	22 kustöveruppsyningsmän	B 6
2 förste expeditionsvakter	B 3	130 tullkontorister	B 6
7 expeditionsvakter	B 1	131 tullöveruppsyningsmän	B 6
b. Kvinnliga befattningshavare.		199 gränsuppsyningsmän	B 4
4 kontorsskrivare	C 5	44 kustuppsyningsmän	B 4
14 kanslibiträden	C 3	477 tulluppsyningsmän	B 4
20 kontorsbiträden	C 2	42 förste kustvakter	B 3
5 skrivbiträden	C 1	149 kustvakter	B 2
<i>Tullstaten.</i>		699 tillsyningsmän	B 2
a. Manliga befattningshavare.		30 kustbevakningsbiträden	B 1
3 tulldirektörer	B 19	100 tullvakter	B 1
3 tullöverinspektörer	B 17	b. Kvinnliga befattningshavare.	
3 tullbevakningschefer	B 16	1 kontorsskrivare	C 5
3 tulldirektörsassistenter	B 16	5 kanslibiträden	C 3
		12 kontorsbiträden	C 2
		12 skrivbiträden	C 1

dels besluta, att i den till avlöningsreglementet hörande tjänsteförteckning skola under sjunde huvudtiteln för generaltullstyrelsen och tullstaten införas nu angivna benämningar å samt lönegrader för tjänstebefattningar därstädes;

dels godkänna följande särskilda bestämmelser att från och med den 1 januari 1923 lända till efterrättelse beträffande tjänstemän vid generaltullstyrelsen och tullstaten, nämligen:

med ordinare befattning vid tullverket må förenas uppdrag såsom tullverkets ombudsman, därest generaltullstyrelsen finner uppdraget icke kunna anses inverka hinderligt för utövande av den ordinarie befattningen;

tjänsteman vid tullverket, tillhörande någon av 1—8 lönegraderna enligt avdelning B i 9 § av avlöningsreglementet, vilken befordras till kammarskrivare vid tullverket, må, i den mån så provas skäligen, för bestämmandet av hans begynnelselön i den nya tjänsten och sedermera för hans uppflyttning till högre löneklass kunna tillgodoföras intill hälften av den tjänstetid, han innehaft ordinarie anställning vid tullverket, dock att härvid icke må samtidigt tillämpas 12 § 1 mom. av avlöningsreglementet samt ej heller i något fall tillgodoräknas honom mera än sex år; och skall, därest vid sådant tillgodoräknande del av kalenderkvartal uppstår, hänsyn icke tagas därtill;

tjänsteman, som bestrider tjänst å ort, tillhörande den i 14 § av avlöningsreglementet omförmälda kallortsklassen VI, må, därest tjänstgöringen är av beskaffenhet att i särskilt hög grad utsätta honom för inverkan av ortens klimatiska förhållanden, kunna enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser tilldelas kallortstraktamente med 50 öre för varje tjänstgöringsdag;

tjänsteman vid tullstaten, tillhörande någon av 1—8 lönegraderna enligt avdelning B eller 1—5 lönegraderna enligt avdelning C i 9 § av avlöningsreglementet, må jämväl i andra fall än vid skada till följd av olycksfall i tjänsten, enligt av Kungl. Maj:t meddelade närmare bestämmelser, erhålla erforderlig läkarvård jämte läkemedel på tullverkets bekostnad, dock att vård å sjukhus, sanatorium eller annan dylik vårdanstalt icke må vid sådant sjukdomsfall bestridas av tullverkets medel under tid, då tjänstemannen åtnjuter oavkortad lön;

tjänsteman, som omedelbart före avlöningsreglementets ikraftträdande för tullverket tillhör generaltullstyrelsens ordinarie vaktbetjäning och i sådan egenskap äger åtnjuta läkarvård jämte läkemedel på tullverkets bekostnad, må, så länge han kvarstår i ordinarie tjänst inom styrelsens vaktbetjäning, såsom personlig förmån tillgodonjuta enahanda

rätt till kostnadsfri läkarvård jämte läkemedel, som, enligt vad nyss nämnts, tillkommer vissa tjänstemän vid tullstaten; samt

anslag, som vid vissa tjänster erfordras till lega för fortskaffningsmateriell, må till beloppet bestämmas av generaltullstyrelsen och skall av för ändamålet anvisade medel utgå till den, som förrättar tjänsten, dock att, om denna bestrides på förordnande, ordinarie innehavare av tjänsten må kunna vid anslaget bibehållas, mot det att han tillhandagår vikarien med vad som för anslaget skall hållas;

dels för tiden 1 januari—30 juni 1923 för tullverket godkänna följande

Ordinarie stat.

A. Avlöningsstat.

Generaltullstyrelsen.

Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsanslag</i>	kronor	243,000
Vikariatsersättningar, <i>förslagsanslag</i>	»	10,000
Arvode till tullverkets ombudsman	»	1,000
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m., <i>förslagsanslag</i>	»	30,000

Tullstaten.

Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsanslag</i>	kronor	5,190,030
Vikariatsersättningar, <i>förslagsanslag</i>	»	60,000
Arvoden å högst 1,500 kronor, för år räknat, till två laboratorieföreståndare, <i>förslagsanslag, högst</i>	»	1,500
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m., <i>förslagsanslag</i>	»	751,750
	kronor	6,287,280.

B. Indragnings- och övergångsstater.

Avlöningar till tjänstemän å indragnings- och övergångsstater, <i>förslagsanslag</i>	kronor	83,000.
--	--------	---------

C. Pensionsstater.

Pensioner till avskedade tjänstemän, <i>förslagsanslag</i>	kronor	200,000	
Pensioner till avlidna tjänstemäns änkor och barn, <i>förslagsanslag</i> ..	»	12,500	
Gottgörelse till tullstatens enskilda pensionsinrättning för mistade andelar av avlöning vid vakanta tjänster	»	6,500	kronor 219,000.

D. Omkostnadsstat.

Kostnader för avdömande av tull- mål, <i>förslagsanslag</i>	kronor	9,150	
Resekostnads- och traktamentsers- sättningar m. m., <i>förslagsanslag</i> ..	»	40,000	
Hemliga utgifter	»	3,000	
Övriga kostnader för tullverket, <i>förslagsanslag</i>	»	2,100,360	kronor 2,152,510.
Summa <i>förslagsanslag</i> kronor			8,741,790;

dels bestämma det *ordinarie* anslaget för tullverket för nämnda tid till ett mot statens slutsumma svarande belopp av 8,741,790 kronor att såsom förslagsanslag direkt utgå av tullmedel;

dels besluta, att såsom förutsättning för ikraftträdande den 1 januari 1923 av den nya avlöningsstaten för tullstaten skall gälla, att Eders Kungl. Maj:t dessförinnan meddelar från och med sagda dag tillämplig föreskrift därom, att följande slag av tulltjänstemän tillkommande extra inkomster skola upphöra att till dem utgå, nämligen: ersättning enligt taxan den 23 december 1910 för å övertid verkställda tjänstförrättningar; aktoratsprovision; auktionsprovision vid försäljning enligt tullstadgan av beslagsgods eller annat gods ävensom vid försäljning av sjöfynd; slagavgift vid försäljning å auktion; lösen för av tullverkets lokalförvaltningar utfärdade depositionsbevis; ersättning för uppbörd av till stad eller annan kommun utgående avgifter; och ersättning av post- eller järnvägsmedel för vissa i sammanhang med tulltjänsten verkställda göromål för postverkets eller statens järnvägars räkning;

dels förklara, att såsom kompensation för sålunda indragna extra inkomster — ersättningen enligt taxan den 23 december 1910 likväl endast i mån som den icke är att hänföra till resekostnadsersättning

eller dagtraktamente enligt resereglementet eller annan fortskaffningskostnad — skall åt ordinarie tjänsteman, som uppföres å den med 1923 års ingång ikraftträdande ordinarie avlöningsstaten och vilkens sammanlagda avlöning i medeltal under åren 1921 och 1922 jämte under samma tid i medeltal uppburna extra inkomster av ifrågavarande slag, de senare uppgående till minst 100 kronor och beräknade till högst 5,400 kronor, överstiger årsavlöningen för år 1923, utbetalas personligt lönetillägg, motsvarande berörda överskott, dock med iakttagande att det sålunda bestämda lönetillägget, vilket i övrigt bör minskas eller upphöra i den mån avlöningen å ny stat ökas, skall under loppet av nio år avskrivras med en niondel om året;

dels förklara, att efter motsvarande grunder beräknat personligt lönetillägg skall utbetalas jämväl till sådan å nuvarande ordinarie stat eller å en äldre övergångsavlöningsstat kvarstående tjänsteman, som ej anmäler sig icke vilja övergå på den nya staten;

dels förklara, att sådan å nuvarande ordinarie stat eller å en äldre övergångsavlöningsstat kvarstående tjänsteman vid tullstaten, som ej anmäler sig icke vilja övergå på den nya staten, må under tiden 1 januari—30 juni 1923 efter Eders Kungl. Maj:ts bestämmande komma i åtnjutande av tillfälligt lönetillägg till belopp, vilket kan anses stå i lämpligt förhållande till den tjänstgöring, som må komma att krävas av vederbörande, eller eljest kan prövas skäligt, dock icke i något fall till högre belopp, för år räknat, än som genom Eders Kungl. Maj:ts kungörelse den 22 juni 1921 angående tillfälliga lönetillägg åt viss personal vid tullverket för år 1922 blivit bestämda;

dels förklara, att tillfällig löneförbättring åt sådan å nuvarande ordinarie stat kvarstående tjänsteman hos generaltullstyrelsen, som ej anmäler sig icke vilja övergå på den nya staten, må bestridas av det i staten för avlöningar till tjänstemän å indragnings- och övergångsstaten avsedda förslagsanslag;

dels medgiva, att Eders Kungl. Maj:t må med stöd av undersökningar, verkställda av en efter Eders Kungl. Maj:ts bemyndigande av generaltullstyrelsen tillsatt särskild tjänstgöringskommission, i den avlöningsstat för tullverket, som varder för tiden 1 januari—30 juni 1923 fastställd, vidtaga

ej mindre de förändringar i fråga om antalet tullförvaltartjänster inom de olika lönegraderna, till vilka omständigheterna kunna giva anledning,

än även sådana förändringar i antalet till tullförvaltartjänster ej hänförliga ordinarie befattningar vid lokaltullförvaltningen, tillhörande

1—13 lönegraderna enligt avlöningsreglementets 9 §, avdelningar B och C, vilka kunna finnas erforderliga eller lämpliga men tillika icke kunna anses innebära ökning i det för avlöningar vid dessa slag av befattningar i nämnda avlöningsstat avsedda anslagsbelopp;

dels medgiva, att tullpersonal tillhörig, vid den nya statens ikraftträdande mot lega hållen fortskaffningsmateriell må, i mån som generaltullstyrelsen finner så böra ske och efter vederbörlig värdering, av statsverket inlösas, att värderings- och inlösningskostnaderna må av tullmedlen förskottas samt att, i händelse vid försäljning för statsverkets räkning av ifrågavarande materiell försäljningspriset skulle understiga nyssberörda kostnader, underskottet må ur tullverkets räkenskaper såsom omkostnader avföras;

dels till ökning av arbetskrafterna vid tullverket med tre kustbevakningskontrollörer på *extra* stat för tiden 1 januari—30 juni 1923 anvisa ett förslagsanslag av 10,500 kronor;

dels besluta, att, där vid tullverket anställd tjänsteman, å vilken ovannämnda avlöningsreglemente kommer att äga tillämpning, enligt hittills gällande avlöningsbestämmelser ägt uppbära någon del av avlöningen — såväl i stat upptagen avlöning som tillfällig löneförbättring och tillfälligt lönetillägg — i förskott, vid ingången av januari månad 1923 till honom skall på statsverkets bekostnad utbetalas ett belopp, motsvarande vad tjänstemannen skulle hava i den befattning, han vid utgången av år 1922 innehar, i förskott uppburit för januari månad 1923, om de dittillsvarande avlöningsbestämmelserna då fortfarande varit gällande, vilket belopp för tjänsteman, som utöver kontant avlöning åtnjuter fri bostad jämte fritt bränsle eller fri bostad jämte fri uppvärmning och fri belysning, skall ökas med värdet, enligt generaltullstyrelsens uppskattning, av denna förmån för en månad;

dels till bestridande av kostnaderna för övergång till anordning med hela avlöningens utbetalning i efterskott på *extra* stat för tiden 1 januari—30 juni 1923 bevilja ett förslagsanslag av 428,000 kronor;

dels medgiva, att tullkammaren i Riksgränsen må, därest omständigheterna anses böra därtill föranleda, under år 1922 förflyttas till Kiruna;

dels till bestridande av kostnaderna för anskaffning under nämnda år, under förutsättning att sådan förflyttning sker, av bostadslägenheter åt i Kiruna stationerad tullpersonal på *tilläggsstat* för år 1922 anvisa ett reservationsanslag av 116,000 kronor;

dels till ökning av arbetskrafterna vid tullverket med en personalbyråchef, tre tulldirektörer, en kustbevakningsinspektör samt enligt

lämnad redogörelse erforderlig tullpersonal vid tullförvaltningarna i Göteborgs och Malmö frihamnar under respektive fyra, tre, fyra och högst nio månader av år 1922, med inbesparing av vederbörlig del av det i samma års avlöningsstat för tullverket förekommande anslagsbelopp till arvoden åt tuldirektörer, å *tilläggsstat* för år 1922 anvisa ett förslagsanslag, högst, 90,115 kronor;

dels förklara, att såväl för dessa befattningshavare och deras tjänster som för i succession efter dem förordnade tjänstemän skola i tillämpliga delar gälla enahanda bestämmelser som i fråga om de å tullverkets extra stat för år 1922 uppförda tjänster och deras innehavare samt i succession efter dem förordnade tjänstemän, med iakttagande att de i kungörelsen den 22 juni 1921 (nr 442) avsedda avdrag skola utgöra, för år räknat, för personalbyråchef och kustbevakningsinspektör 300 kronor, för tuldirektör 250 kronor och för tullförvaltare av klass 1 200 kronor;

dels ock till gäldande av under år 1922 uppkommande kostnader för detektivundersökningar för tullverkets räkning såsom förstärkning av det å tullverkets omkostnadsstat för samma år uppförda, till bestridande av diverse utgifter avsedda förslagsanslag upptaga å *tilläggsstat* för år 1922 ett förslagsanslag, högst, 25,000 kronor.

I förevarande ämne hava inom riksdagen väckts åtskilliga motioner. Sålunda har i en motion (II: 210) föreslagits, att vid bifall till Eders Kungl. Maj:ts proposition nr 89 det måtte medgivas vid saltsjön belägen ort, vilken nu har mindre tullstation, som bekostas av samhället och förestås av tjänsteman inom kustbevakningen av lägre grad, att även för framtiden på i huvudsak samma villkor få bibehålla sådan tullstation, om anhållan därom inkomme till Eders Kungl. Maj:t senast i oktober i år.

I en annan motion (II: 227) har hemställts, att riksdagen måtte med anledning av Eders Kungl. Maj:ts proposition, nr 89, besluta, *dels* att med avslag å propositionens förslag om uppförande i tullverkets stat för första halvåret 1923 av 130 tullkontoristtjänster i lönegraden B 6 i samma lönegrad uppföra erforderligt antal »tullvägare»; *dels ock* att utöka antalet föreslagna kvinnliga befattningshavare med det antal, som erfordras för bestridande av det kontorsarbete, för vilket »tullkontorister» avsetts.

Vidare har i en motion (II: 235) hemställts, att framställningen om inrättandet av 3 kontrollörer och 3 kammarskrivare för kustbevakningen måtte avslås och befälet över kustbevakningen i stället överlämnas åt tullförvaltarna inom respektive distrikt.

Slutligen har i en motion (II: 236) föreslagits, att riksdagen måtte vidtaga sådan ändring i Eders Kungl. Maj:ts förslag till organisation av tullverket, att det lokala chefskapet över kustbevakningen komme att utövas av tullförvaltarna inom vederbörligt tullkammardistrikt, dock att inom Stockholms, Göteborgs och Malmö tullkammardistrikt sagda chefskap borde utövas av chefen för tullbevakningsavdelningen i respektive stad.

Vad Eders Kungl. Maj:t föreslagit eller i statsrådsprotokollet till förevarande proposition, i vad densamma innefattar frågor, som ankomma på riksdagens prövning, blivit anfört, har givit riksdagen anledning till erinran eller uttalande i allenast följande avseenden.

Personal-
byråchef.

Det av Eders Kungl. Maj:t framlagda förslaget att i stället för de ifrågasatta distriktscheferna inom tullverket och till underlättande av generaltullstyrelsens numera avsevärt ökade arbetsbördan inom styrelsen inrätta en ny byrå, personalbyrån, med en byråchef såsom föreståndare har riksdagen funnit sig böra bifalla. Riksdagen har nämligen ansett, att genom en sådan anordning vore att vinna icke blott snabbare behandling hos styrelsen av åtskilliga ärenden utan även större möjligheter till övervakande, att de lokala tullmyndigheternas arbetskrafter utnyttjas på det mest ekonomiska sätt, och till utväljande av de för de olika tulltjänsterna lämpligaste personerna. De i flera avseenden ömtåliga frågor, vilka skulle komma under behandling av föreståndaren för personalbyrån, och det betydande ansvar med hänsyn till personalens rätta användning, som komme att åvila denne, har synts böra föranleda, att bemälda föreståndare gives en så självständig ställning, som byråchefsbefattning medför.

Tullfull-
mäktige.

Enligt ett av 1914 års tullkommission väckt förslag skulle inom generaltullstyrelsen finnas så kallade tullfullmäktige, avsedda att utgöra en lekmanrepresentation för tillvaratagande av näringarnas intressen. Detta förslag, vilket, ehuru dåmera tillstyrkt av generaltullstyrelsen, icke vann beaktande i 1921 års proposition angående reglering av tullverkets stater för år 1922 m. m. (nr 330), har nu icke längre vidhållits av generaltullstyrelsen samt icke heller av Eders Kungl. Maj:t upptagits. Anledningen därtill har i samtliga fall angivits vara den, att något oavvisligt behov av tullfullmäktige icke ansetts föreligga.

Riksdagen har för sin del icke kunnat bortse från, att inrättandet av en lekmanrepresentation vid en del andra verk på liknande sätt, som tullkommissionen tänkt sig beträffande tullverket, visat sig vara av ej ringa värde såväl för verket självt som särskilt för den allmänhet,

vilken i mera omfattande grad berörts av verkets funktion. Det har därför syns riksdagen tveksamt, huruvida icke jämväl vid tullverket borde införas en dylik anordning, varigenom verket tillfördes den speciella sakkunskap, som representanter för handel, industri och sjöfart vore i tillfälle att lämna, och dessa näringsgrenars berättigade önskemål mera omedelbart kunde tillgodoses. Emellertid har riksdagen, med hänsyn såväl till generaltullstyrelsens ställning till frågan som ock till att Eders Kungl. Maj:t ej ansett sig böra framlägga förslag i ämnet och då i allt fall frågan är av beskaffenhet att utan olägenhet kunna särskilt för sig upptagas till förnyad prövning, därest omständigheterna skulle framdeles göra sådant önskligt, ansett sig icke böra för närvarande besluta om tullfullmäktigeinstitutionens införande. Dock förutsätter riksdagen, att det förfaringsätt, som för generaltullstyrelsen redan står till buds vid handläggning av för näringarna betydelsefulla ärenden, eller att före ärendenas avgörande bereda sammanslutningar inom vederbörande näringsgrenar tillfälle att däri uttala sig, varder i största möjliga mån anlitat.

I likhet med Eders Kungl. Maj:t finner riksdagen åklagarskapet i tullmål böra fortfarande omhänderhavas dels av tullfiskaler, dels av tullförvaltare. Bibehållandet av de fyra tullfiskalerna måste särskilt under nuvarande förhållanden, då försöken till brott mot tullstadgan visat sig vara i avsevärt tilltagande, anses vara ett krav, som icke utan olägenhet låter sig avvisas. Den av Eders Kungl. Maj:t förordade förändringen i sättet för tullfiskalernas anställande och avlönande synes riksdagen ägnad att bereda större möjlighet för tullverket än hittills att å ena sidan få vid befattningarna fästade de för dessa särskilt lämpliga personerna och att å andra sidan kunna från samma befattningar avlägsna sådana, vilka till äventyrs visa sig mindre tillfredsställande fylla de anspråk, som skäpligen böra å dem ställas. Riksdagen har därför ansett sig böra bifalla Eders Kungl. Maj:ts förslag härutinnan.

Åklagar-
skapet i
tullmål.

De principer, varå Eders Kungl. Maj:ts förslag till organisation av kustbevakningen byggts, synas riksdagen till väsentliga delar fullt riktiga. Den i hög grad tilltagande olovliga införseln, särskilt av sådana varor, vilka här i riket äro underkastade särskild kontroll, och de metoder, som därvid användas, göra det jämväl enligt riksdagens förmenande ofrånkomligt att utrusta tullverkets vederbörande personal med synnerligen förbättrade tekniska hjälpmedel för att därigenom ävensom genom ökad handledning av samma personal och skärpta undersökningar av de lokala förhållandena vid rikets kuster höja kustbevakningens effektivitet.

Kustbevak-
ningens
organisation.

I fråga om detaljerna vid genomförandet av berörda förbättringar av kustbevakningen har riksdagen emellertid i vissa avseenden en från Eders Kungl. Maj:t skiljaktig mening.

Vad först beträffar kustbevakningens blivande *tjänstemateriell*, vill riksdagen, som icke ansett lämpligt att göra något uttalande om vilket motorfabrikat, som bör för denna materiell komma till användning, emellertid betona den synnerliga angelägenheten av att tulljagarna — med nödigt beaktande av de ekonomiska synpunkterna i fråga om driftkostnaderna och motorernas hållbarhet — kunna givas tillräckligt hög fart. Endast under berörda förutsättning kan nämligen enligt riksdagens förmenande en nöjaktig tillsyn av rikets kuster utan ökning av bevakningsstyrkan därstädes vara att påräkna.

Om riksdagen således principiellt ansluter sig till Eders Kungl. Maj:ts förslag rörande beskaffenheten av tulljagarna — liksom för övrigt även till vad Eders Kungl. Maj:t ifrågasatt angående typerna för tullbåtarna — har riksdagen icke därmed medgivit, att ett större antal tulljagare på en gång må anskaffas, innan någon prövning av deras lämplighet ur olika synpunkter företagits. I stället beviljar riksdagen tills vidare medel för nybyggnad av allenast sex tulljagare. Av dessa böra lämpligen fem förläggas till för smuggling mera utsatta kuststräckor i olika delar av riket och den sjätte användas för att på obestämda tider insättas såsom tillfällig förstärkning av kustbevakningen å områden, som eljest äro i avsaknad av tulljagare, och såsom reservmateriell vid fall av behov. Genom att anskaffningen begränsas såsom ovan föreslagits, torde möjlighet kunna förefinnas, att vid eventuell ytterligare nyanskaffning svenska motorer kunna komma till användning. Innan sådan nyanskaffning beslutas, bör jämväl utredas, om de ytterligare jagare, som må komma att anskaffas, skola bliva av samma typ och få samma fart som de nu föreslagna.

Vidkommande härefter kustbevakningens *personalantal* samt dess fördelning på *distrikt* och *posteringar* har riksdagen, fränsett det lokala chefskapet vid samma bevakning, ej funnit anledning till erinran mot vad Eders Kungl. Maj:t i dessa hänseenden tillstyrkt och anfört. Den inskränkning i antalet tulljagare, som riksdagen för närvarande ansett lämplig, inverkar således icke på biträdandet i princip av den av Eders Kungl. Maj:t framlagda organisationsplanen. Dock blir det givetvis nödvändigt att tills vidare, intill dess medel för anskaffande av ytterligare tulljagare må varda beviljade, i viss mån bibehålla den hittillsvarande organisationen inom de distrikt, där tulljagare icke bliva stationerade. Riksdagen förutsätter emellertid, att generaltullstyrelsen och närmast den

blivande kustbevakningsinspektören, vars anställande riksdagen medgivit, ägnar synnerlig uppmärksamhet åt att varje förändring i de nuvarande kustbevakningsposteringsarnas styrka eller förläggning, som under ifrågasvarande övergångstid kan bidra till ökande av kustbevakningens effektivitet utan att bli ekonomiskt ofördelaktig, varder vidtagen samt att, i mån som kustbevakningstjänsteman, vilken ej är uppförd å den nya staten, förflyttas till tjänst vid den inre bevakningen eller eljest avgår från befattning utom ordinarie stat vid kustbevakningen, den sålunda ledigblivna befattningen icke återbesättes utan utbytes mot inkallning i tjänstgöring av extra ordinarie personal eller annan tillfällig bevakningsförstärkning.

Till skillnad mot vad nu är förhållandet, skulle hädanefter kustbevakningsdistriktet ej sällan sträcka sig över mera än ett tullkammardistrikt. Enligt Eders Kungl. Maj:ts förslag skulle med undantag för viss del av den nordligaste kusten det *lokala chefskapet* inom områden, innefattande flera kustbevakningsdistrikt, omhänderhavas av ett nytt slag av befattningshavare, kustbevakningskontrollörer, vilka till biträden skulle hava var sin kammarskrivare. I tvenne motioner har, såsom förut berörts, påyrkats ändring i detta förhållande sålunda, att det ifrågasvarande chefskapet i stället anförtroddes åt tullförvaltaren (respektive tullbevakningschefen) inom ett vart tullkammardistrikt. Riksdagen har ansett sig icke kunna dela Eders Kungl. Maj:ts uppfattning i förevarande avseende. De tjänstgöringsdistrikt, som komme att tilldelas kustbevakningskontrollörerna, skulle nämligen bli av alltför stor utsträckning för att en närmare kännedom om de skilda kusttrakternas behov av bevakningsförstärkning vid olika tillfällen skulle kunna vinnas och en mera omedelbar handledning av vederbörande personal inom distriktet åvägabringas, något som måste anses vara av synnerlig vikt vid fråga om skärpning av kustbevakningens effektivitet. Härtill kommer, att kontrollörsinstitutionen i dess föreslagna skick måhända kan i en del fall leda till olägliga dröjsmål med hänsyn till inhämtande eller meddelande av order i tulltjänsten. I stället finner riksdagen det system med tullförvaltare såsom kustbevakningschefer, vilket i en av de omnämnda motionerna förordats i anslutning till vad av 1914 års tullkommission i ämnet föreslagits, kunna tjäna som grund för ordnandet av berörda chefskap. Systemet torde dock böra på visst sätt utbyggas till underlättande av en successiv övergång till en fullständigt genomförd anordning med tulljägare och till ökande av kustbevakningsposteringsarnas rörlighet. Denna utbyggnad synes böra ske sålunda, att omförmälda chefskap inom varje kustbevakningsdistrikt åläggas den därinom statio-

nerade tullförvaltaren (respektive tullbevakningschefen) eller, där flera tullförvaltare äro placerade inom distriktet, den för uppdraget lämpligaste av dem; chefskapet för kustbevakningsdistrikt, varest tullförvaltare ej finnes, bör tilldelas den tullförvaltare eller tullbevakningschef, som erhåller chefskap för något av vidliggande kustbevakningsdistrikt. Vid utövändet av ifrågavarande chefskap skulle tullförvaltaren eller tullbevakningschefen givetvis äga att påkalla biträde av honom underlydande personal vid tullförvaltningen.

Tullförvaltning, vars föreståndare sålunda anförtros särskilt chefskap, bör enligt riksdagens mening ur enhetlighetssynpunkt omhändervärdas icke blott de administrativa utan även de kamerala bestyren rörande all kustbevakningspersonal inom det kustbevakningsdistrikt, över vilket tullförvaltningsföreståndaren utövar chefskapet. Uppenbart är emellertid, att även annan tullförvaltare skall, liksom hittills, vara pliktig att, där så erfordras, lämna kustbevakningspersonalen råd och upplysningar i tjänsten, ändå att han icke har speciellt chefskap över samma personal sig ålagt. Personalen å den förutnämnda reservtulljagaren torde lämpligen kunna lyda omedelbart under generaltullstyrelsen och dess kustbevakningsinspektör, i mån som jagaren icke mera stadigvarande insättes i stället för annan tulljagare och personalen då lyder under chefen för kustbevakningen inom det distrikt, dit den förlagts. Den av riksdagen framlagda planen för ordnandet av det lokala chefskapet vid kustbevakningen synes böra genomföras i samband med tullverkets omorganisation i övrigt, således oberoende av att anskaffningen av tulljagarna till slutligt antal icke nu kommer att företagas.

Den organisation av det lokala chefskapet vid kustbevakningen, som riksdagen beslutat, förutsätter, att tullförvaltningsföreståndare, vilken tilldelas uppdrag såsom chef för kustbevakningsdistrikt, ej ägnar mindre tillsyn åt den yttre än åt den inre honom underlydande bevakningen. Att så i varje fall blir förhållandet, däröver läser kustbevakningsinspektören få att närmast hålla hand.

Den *ekonomiska innebörden* av de förändringar i Eders Kungl. Maj:ts förslag, som riksdagen ansett böra vidtagas, blir följande.

För anskaffning av tulljagarna har Eders Kungl. Maj:t avsett ett anslagsbelopp å 1,219,200 kronor. Detta belopp kan med hänsyn till såväl minskning i antalet sådana jagare från 24 till 6 som ock prisfall nedbringas till 286,800 kronor. Därvid hava till utgångspunkt för beräkningarna tagits vissa riksdagens vederbörande utskott tillhandakomna, nyligen upprättade kostnadsuppgifter rörande den jagaretyp, generaltullstyrelsen förordnat och Eders Kungl. Maj:t föreslagit. Med samma ut-

gångspunkt synas halvårskostnaderna för underhållet av tulljagarna kunna nedsättas till 3,000 kronor. Kostnaderna för driften av tulljagarna och den fortskaffningsmateriell, som skulle anskaffas av kustbevakningstjänstemännen själva, hava av Eders Kungl. Maj:t upptagits till omkring 170,000 kronor respektive 17,000 kronor för halvår. Genom den av riksdagen vidtagna inskränkningen i tulljagarnas antal jämte vikande priser komma visserligen å ena sidan driftkostnaderna för tulljagarna att sänkas till omkring 38,000 kronor för halvår. Men å andra sidan medför samma inskränkning bibehållande tills vidare av ett större antal hittillsvarande farkoster, varigenom en ökning i driftkostnaderna för tjänstemännens egna båtar uppstår. Då utgifterna under förra hälften av år 1921 för drift av kustbevakningens tjänstebåtar uppgått till i runt tal 20,000 kronor, torde denna ökning kunna sättas till 15,000 kronor och driftkostnaderna för de smärre tullfarkosterna vid kustbevakningen således bestämmas till 32,000 kronor för halvår. Med iakttagande, att Eders Kungl. Maj:t till drift av övrig tjänstemateriell vid tullverket beräknat ett sammanlagt halvårsbelopp av 19,000 kronor, bör det följaktligen bliva tillräckligt att till underhåll och drift av all fortskaffningsmateriell vid tullverket anslå, i stället för 212,000 kronor, ett belopp av allenast 92,000 kronor.

Till legor för fortskaffningsmateriell vid tullverket hava under hälften av år 1921 åtgått omkring 134,000 kronor. Då riksdagen i likhet med Eders Kungl. Maj:t anser, att beträffande tullpersonalens fortskaffningsmateriell det nuvarande legosystemet bör såsom för statsverket förmånligast bibehållas utom beträffande de kostsamma tulljagarna, torde nyssnämnda belopp, minskat med vad som kan anses motsvara legorna för de smärre farkoster, vilka genom de fem mera fast utposterade tulljagarna kunna avvaras, böra läggas till grund för berörda anslagsberäkning i nu föreliggande stat. Skattas beloppet av sist omnämnda legor till 10,000 kronor, kommer alltså ett anslag av 124,000 kronor att under förra halvåret 1923 bliva erforderligt till legor för den vid tullverket förefintliga fortskaffningsmateriellen. En höjning av det för ändamålet av Eders Kungl. Maj:t beräknade beloppet med 49,000 kronor har av riksdagen följaktligen ansetts behöva företagas.

Eders Kungl. Maj:t har föreslagit, att kostnaderna för värdering och inlösen av övertalig fortskaffningsmateriell skulle få av tullmedlen förskottas, och har förty icke upptagit något särskilt anslagsbelopp därför i den framlagda staten. Vid sådant förhållande påkallas icke någon ändring i sagda stat såsom följd av den omständigheten, att riksdagen beslutat viss inskränkning i nyanskaffningen av materiell och att inlösen

av fortskaffningsmateriell — mot vilken åtgärd under de i propositionen angivna förutsättningar riksdagen i princip ej funnit anledning till erinran — således måste komma att ske i mindre omfattning, än Eders Kungl. Maj:t avsett.

Däremot har den ordinarie staten funnits böra minskas med det avlöningsbelopp, 7,718 kronor, som beräknats för de tre kammarskrivare, vilka avsetts för de föreslagna men av riksdagen ej bifallna kustbevakningskontrollörernas expeditioner, varjämte det på extra stat upptagna anslaget å 10,500 kronor till bemälda kontrollörers avlöande under förra halvåret 1923 ansetts böra utgå. För den nuvarande ordinarie personal, vilken utan att få plats på den nya staten för kustbevakningen skulle därstädes behöva användas, torde medel redan vara i Eders Kungl. Maj:ts förslag beräknade å övergångsavlöningsstat.

Vad beträffar det i en av motionerna framförda yrkandet, att tjänsteman vid kustbevakningen skulle kunna få såsom hittills förordnas att förestå av kommun bekostad tullstation, vill riksdagen hava uttalat, att, då en dylik anordning synes riksdagen kunna ofördelaktigt inverka på kustbevakningens effektivitet, densamma principiellt icke bör tillåtas. Visar det sig, att inom vederbörande kommun en mindre tullförvaltning fortfarande är av behovet påkallad, synes därstädes hellre böra på statsverkets bekostnad inrättas en tullexpedition med person utom tullverket såsom föreståndare mot ett mindre arvode. En dylik anordning har av generaltullstyrelsen på förekommen anledning föreslagits för viss ort (propositionen nr 89, sid. 40 o. f.). Därest under tiden för övergången till den fullständiga nya organisationen vid kustbevakningen det i något fall skulle visa sig icke vara möjligt att uppbringa lämplig person utom tullverket för uppdraget såsom tullexpeditionsföreståndare, bör det likväl få ankomma på generaltullstyrelsen att medgiva kustbevakningstjänsteman att tills vidare få av kommun mottaga uppdrag, som i förenämnda motion sägs. Riksdagen anser alltså, att syftemålet med den förevarande motionen bör på ena eller andra sättet tillgodoses.

Gränsbevak-
ningens orga-
nisation.

Emot vad i propositionen föreslagits i fråga om gränsbevakningens organisation har riksdagen ej funnit anledning till erinran. Dock har riksdagen varit i någon mån tveksam beträffande anordnande av det lokala chefskapet över gränsbevakningspersonalen inom Dalsland, Värmland och Dalarna, vilket skulle liksom nu åvila en särskild gränsbevakningschef. Med hänsyn till den olikformighet i chefskapets utövande inom nämnda landskap och vid övriga delar av rikets landgräns,

som vid ett bifall till Eders Kungl. Maj:ts förslag skulle komma att föreligga, har riksdagen haft under omprövning, huruvida icke chefskapet kunde beträffande gränsbevakningen i Dalsland och Värmland läggas under en å ort därstädes stationerad tullförvaltare och beträffande Dalarna under tullförvaltaren i Falun. Emellertid har riksdagen funnit synnerligen angeläget, att bevakningen vid ifrågavarande, i kontrollhänseende särdeles viktiga gränssträcka ställes under enhetligt befäl och att den mångfald gränstullstationer, som dit måst förläggas på grund av den livliga trafiken i dessa gränstrakter, erhålla likformig samt ofta påkommande handledning och tillsyn. En dylik tillsyn synes vara så mycket mera behöfelig som särskild inspektör för gränsbevakningen icke skulle, såsom avses för kustbevakningen, finnas anställd. De anförda omständigheterna liksom ock det förhållandet, att en övergång till en anordning med tullförvaltare såsom chefer skulle komma att, efter vad i den föreliggande propositionen (sid. 100) påvisas, draga väsentligt högre kostnader än bibehållandet av det av Eders Kungl. Maj:t föreslagna systemet, hava förmått riksdagen att stanna vid den lösning av förevarande spörsmål, som i förevarande proposition kommit till uttryck.

Vad riksdagen ovan anført om innebörden av chefskapet för gränsbevakningen i Dalsland, Värmland och Dalarna, har föranlett riksdagen att bifalla Eders Kungl. Maj:ts förslag jämväl i det hänseendet, att såsom gränsbevakningschefens närmaste man anställles en tjänsteman i kammar-skrivares ställning.

Beträffande tullpersonalens utbildning framgår av statsrådsprotokollet (sid. 110), att Eders Kungl. Maj:t anbefallt särskild utredning i detta ämne, vilken väntas föreligga någon kortare tid efter det grunderna för tullverkets omorganisation blivit av riksdagen prövade. Ehuru därför någon närmare granskning av hithörande frågor ansetts icke lämpligen böra vid detta tillfälle företagas, vill riksdagen, under uttalande av sitt gillande av den principen, att synnerlig omsorg bör ägnas åt tulltjänstemännens utbildning, emellertid med hänsyn till de planer för utbildningens anordnande, som framlagts av 1914 års tullkommission, icke underlåta att redan nu uttala sina tvivelsmål om behöfligheten och värdet av att på statsverkets bekostnad inrätta särskilda kurser för sådana äldre tjänstemän, som vilja göra sig kompetenta till ledande platser inom tullverket.

I fråga om de av Eders Kungl. Maj:t äskade medlen till utbildning i tulltjänsten har departementschefen principiellt tillstyrkt, att av blivande anslag till sådan utbildning till generaltullstyrelsens förfogande årligen

Personalens
utbildning.

ställes ett belopp av förslagsvis 5,000 kronor för tulltjänstemäns studieresor i utlandet. Riksdagen anser, att dylika stipendier icke böra åtminstone för närvarande utdelas. Då emellertid av uppgiven anledning något belopp för stipendier icke medtagits vid beräkning av det för förra halvåret 1923 behövlige anslagsbeloppet till utbildning i tulltjänsten, kan riksdagens nyssnämnda ställning till stipendieinstitutionen ej medföra minskning i staten för samma tid.

Personalens
användning.

Grundtanken i förslaget att minska den överkvalificerade arbetskraften vid tullverket genom användande av tullkontorister för utförande av enklare tullbehandlingsgöromål ävensom vissa kamerala arbeten anser riksdagen sig kunna fullt gilla. Genom införande vid tullverket av detta nya slag av befattningshavare synes möjlighet vara beredd att få såväl tullbehandlings- som kontorskostnaderna för verket efter hand nedbringade. Samtidigt har öppnats utsikt för de mera kunniga och framåtsträvande bland den lägre tullpersonalen att nå en mot deras större duglighet svarande tjänsteställning. Emellertid vill riksdagen i detta sammanhang erinra, att enligt Eders Kungl. Maj:ts förslag skulle för utförande av kontorsgöromål anställas jämväl kvinnlig personal. Det synes riksdagen böra tagas under övervägande, om icke genom användande av sådan personal i något större utsträckning, än som föreslagits, viss kostnadsbesparing skulle kunna ernås.

Under sådana omständigheter anser riksdagen försiktigheten bjuda att icke nu i staten uppföra hela det antal tullkontoristbefattningar, som av Eders Kungl. Maj:t föreslagits. Efter vad som framgår av statsrådsprotokollet (sid. 190), komma att vid 1923 års början sannolikt finnas tillgängliga endast 40 till tullkontoristbefattning kompetenta tjänstemän. Att nu uppföra ett större antal sådana befattningar än det nämnda synes icke erforderligt, utan torde det böra få ankomma på följande riksdagar att i staten upptaga det ytterligare antal dylika befattningar, som efter skedd utredning visar sig behövt och som kan besättas med kompetenta innehavare.

Tjänstgöringskommissionen.

Vad angår den föreslagna tjänstgöringskommissionen, finner även riksdagen påkallat, att en dylik, sådan som den av Eders Kungl. Maj:t tilltänkts, snarast möjligt kommer till stånd i och för närmare undersökningar rörande antalet tullförvaltartjänster inom de olika lönegraderna samt det vid envar tullförvaltning erforderliga antalet tjänstemän av lägre tjänstegrad än förste tullkontrollörs. Beträffande fullgörandet av ifrågavarande undersökningar vill riksdagen i likhet med departementschefen betona den synnerliga angelägenheten därav, att undersökningarna bedrivs så,

att åtminstone ett preliminärt uttalande från kommissionen om den riktiga fördelningen av antalet tullförvaltartjänster på de för sådana tjänster bestående lönegraderna samt om det faktiska behovet vid lokalförvaltningen av förberörda andra slags tjänster föreligger vid tiden för handläggningen hos Eders Kungl. Maj:t av ärendet om antalet tjänster vid nämnda förvaltning för förra halvåret 1923.

De resultat, som undersökningarna sålunda må komma att giva, böra givetvis göras till föremål för möjligast noggranna prövning jämväl av generaltullstyrelsen, innan Eders Kungl. Maj:t på grundvalen av den föreliggande utredningen definitivt fastställer ifrågavarande statförändringar. Dessa förändringar böra enligt riksdagens förmenande icke, vare sig de avse antalet tullförvaltartjänster inom de olika lönegraderna eller övriga ifrågavarande befattningar, få vidtagas på sådant sätt, att den stat, som nu av riksdagen fastställts, därigenom kan beträffande någon av dessa båda grupper av tjänster anses ökad. Denna riksdagens ståndpunkt innebär beträffande tullförvaltartjänsterna viss inskränkning i den rätt, som enligt propositionen avsetts för Eders Kungl. Maj:t, eller att obegränsat vidtaga de förändringar i fråga om antalet sådana tjänster inom de olika lönegraderna, till vilka omständigheterna kunna giva anledning.

I föreliggande proposition hava uppräknats vissa vid tullverket förekommande slag av extra inkomster, vilka Eders Kungl. Maj:t ansett böra indragas till statsverket från och med den tidpunkt, då nytt avlöningsreglemente blir gällande för verkets personal. Riksdagen, som funnit, att jämväl andra extra inkomster än de sålunda angivna för närvarande tillgodokomma tulltjänstemän, är av den mening, att den ifrågavarande indragningen bör omfatta samtliga slag av extra inkomster vid tullverket med undantag av de s. k. beslagarandelarna. Det må i detta sammanhang erinras därom, att enligt Eders Kungl. Maj:ts kungörelse den 7 juli 1921 (nr 397) lösen ej skall debiteras för sådana expeditioner, som avses i bestämmelser angående indragning av expeditionslösen, meddelade vid verkställd reglering av statens ämbetsverks och myndigheters löneförhållanden m. m., samt utfärdats av ämbets- och tjänstemän, som äro underkastade samma bestämmelser. I stället skall stämpel utgå till motsvarande belopp.

Indragning
av sportler.

Lika med Eders Kungl. Maj:t anser riksdagen, att vederbörande tjänstemän böra beredas en successivt bortfallande ersättning för vad de kunna beräknas förlora genom nyssberörda indragning av extra inkomster. Emellertid har riksdagen uppmärksammat, att en avsevärd del av de

Kompensation
för
sportler.

extra inkomster, för vilka kompensation sålunda ifrågakommer, utgöres av ersättning för tjänsteförrättning å s. k. övertid. Då framdeles flera av de tjänstemän, som skulle bliva berättigade till kompensation, kunna förväntas komma att fortfarande förrätta tjänstgöring å övertid men därför erhålla gottgörelse enligt bestämda grunder antingen kontant eller i form av motsvarande ledighet å normal tjänstgöringstid, förefaller det riksdagen rättvist, att den blivande kompensationen för sportler, erhållna genom övertidstjänstgöring, icke för de åsyftade tjänstemännen utgår med fulla beloppet av vad som med tillämpning av det av Eders Kungl. Maj:ts föreslagna beräkningssätt skolat tillkomma dem. En fullt exakt beräkning av reduceringsbeloppets storlek låter sig tydligen icke göra, för så vitt ett för tjänstemännen olägligt uppskov med kompensationens bestämmande och utbetalning, intill dess den nya organisationen för tullverket varit i kraft under åtminstone ett år, skall kunna undvikas. Riksdagen har därför varit hänvisad till att söka utfinna en ungefärlig procentsats för det avdrag, vilket motsvarar den egentliga förlusten i ersättning för sådana tjänsteförrättningar å övertid, som vanligast förekomma för respektive tjänstemän. Därvid har riksdagen kommit till det resultat, att den minskning i övertidersättning, som på detta sätt skulle åsamkas tjänstemännen vid övergången till förändrad organisation, kan anses belöpa sig till 15 procent för kammarskrivare och 40 procent för tjänstemän i lägre ställning. Endast för belopp, som motsvara denna procentuella minskning, anser riksdagen således kompensation böra för dessa befattningshavare utgå, i vad de upphörda extra inkomsterna utgjort ersättning för tjänstgöring å övertid.

I det anslagsbelopp å 73,500 kronor, som i Eders Kungl. Maj:ts statsförslag beräknats till personliga lönetillägg samt ersättning för indragna extra inkomster m. m., ingår sportelkompensationen med 20,000 kronor. Riksdagen har funnit, att nyssberörda inskränkning i rätten till kompensation bör medföra en minskning av sistnämnda belopp med 5,000 kronor, varigenom anslagsbeloppet å 73,500 kronor nedbringas till 68,500 kronor.

Enligt Eders Kungl. Maj:ts förslag skulle vid beräkning av sportelberättigad tjänstemans inkomst av sin befattning hänsyn tagas till medeltalet av sportlernas belopp under åren 1921 och 1922. Under tidigare år uppburna sportler borde således icke få utöva inverkan på den blivande sportelkompensationen. Denna ståndpunkt synes riksdagen riktig. Ty även om fullt noggranna uppgifter om de uppburna sportlernas belopp, fördelat på olika slag av förrättningar, kunde åstadkommas för längre tillbaka liggande år, något för vilket departementschefens ytt-

rande emellertid icke ger stöd, lär det knappast kunna anses tillräckligt motiverat att bereda vederbörande ersättning för sådana extra inkomster, vilka sedan en tidrymd av mera än två år tillbaka upphört, allrahelst det icke kunnat göras troligt, att desamma ens inom det stundande året skola återkomma i förutvarande omfattning.

Vid bestämmandet av den medelavlöning för åren 1921 och 1922, som skall ligga till grund vid beräkning av sportelkompensation, bör tydligen tagas hänsyn jämväl till tillfällig löneförbättring och tillfälligt lönetillägg, som må hava under nämnda år åtnjutits.

Jämlikt 29 § i avlöningsreglementet för statsdepartementen m. fl. må för tjänstgöring utöver fastställd arbetstid till manlig tjänsteman, tillhörande någon av 1—12 lönegraderna enligt 9 §, avdelning B, samt till kvinnlig tjänsteman ersättning för övertidsarbete, där sådant arbete undantagsvis måste äga rum, kunna utbetalas enligt grunder, som bestämmas av Eders Kungl. Maj:t.

Rätt till
övertidsersättning.

Även riksdagen finner det ur flera synpunkter önskligt, att annan gräns för tulltjänstemännens rätt till övertidsersättning ej uppdrages än den, som fastställts icke blott för de under statsdepartementens avlöningsreglemente inordnade verken utan även för kommunikationsverken. Att tullpersonalens tjänstgöring för tillhandagående av trafiken icke ens gives skenet att bero av, huruvida eller i vad mån extra gottgörelse beredes tjänstemannen för densamma, bör bliva en synnerlig angelägenhet för verkets ledning att övervaka.

Eders Kungl. Maj:t har på tillstyrkan av 1902 års löneregleringskommitté föreslagit, att förmånen av kostnadsfri läkarvård jämte läkemedel måtte i ungefär hittillsvarande omfattning bibehållas för ordinarie personal vid tullverket (sid. 130). En reservant inom nämnda kommitté har emellertid yrkat, att sådan förmån framdeles icke måtte beredas tullpersonal i annat fall än vid skada till följd av olycksfall i tjänsten.

Läkarvård
m. m.

Riksdagens ställning till detta spörsmål överensstämmer med den, reservanten intagit. Dock måste det anses vara med billighet överensstämmande, att den tjänsteman, vilken omedelbart före ikraftträdandet för tullverket av det nya avlöningsreglementet innehar sådan befattning å ordinarie eller extra stat vid nämnda verk, som i den nya staten är upptagen i lönegrad, lägre än den för kammarskriverare avsedda, och med vilken dittills följt rätt till kostnadsfri läkarvård jämte läkemedel, bibehålles vid denna rätt i den utsträckning, Eders Kungl. Maj:ts förslag innebär, så länge han icke tilldelas tullkontorist-

befattning eller befattning i samma grad som eller högre grad än kammarskrivare. Riksdagen har därför med avslag å Eders Kungl. Maj:ts förslag i förevarande ämne, ansett sig böra såsom personlig förmån lämna medgivande i nyssberörda riktning.

Antalet be-
fattningar.

Behovet av det av Eders Kungl. Maj:t föreslagna antalet högre befattningar av de olika slagen vid generaltullstyrelsen och tullstaten har riksdagen i möjligaste mån prövat och därvid funnit vad propositionen i sådant avseende upptager kunna bifallas. Beträffande antalet tullförvaltartjänster i skilda klasser vill riksdagen dock ånyo fästa uppmärksamheten därå, att detta antal är i så måtto provisoriskt, att den slutliga fastställelsen av detsamma blir beroende av de undersökningar på respektive platser, som skulle före den nya statens ikraftträdande företagas av tullverkets blivande tjänstgöringskommission. Det definitiva bestämmandet av ifrågakvarande antal kommer emellertid, såsom tidigare nämnts, ej att få leda till ökning av de sammanlagda kostnader, som nu av riksdagen beräknats för samtliga tullförvaltartjänster.

Vad åter angår de lägre befattningarna vid tullverket från och med de i tullkontrollörs grad placerade, får riksdagen anföra följande.

De i förevarande proposition förebragta, av olika kommittéer och generaltullstyrelsen åstadkomna utredningar i fråga om antalet befattningar vid kustbevakningen, å vilka Eders Kungl. Maj:ts förslag rörande dessa grundats, hava givit riksdagen anledning antaga, att det nu föreslagna antalet sådana befattningar — frånsett de tre för kustbevakningskontrollörernas expeditioner avsedda kammarskrivartjänsterna — icke skall visa sig vara för högt tilltaget. Riksdagen medger alltså, att berörda antal upptages i staten för förra halvåret 1923.

Vidkommande antalet lägre befattningar vid gränsbevakningen, bifaller riksdagen likaledes Eders Kungl. Maj:ts förslag, vilket i stort sett allenast innebär ett upptagande på ordinarie stat av den ordinarie och extra ordinarie gränsbevakningspersonal, som under senare tider visat sig behöflig.

Beträffande vidare det föreslagna antalet lägre befattningar vid lokaltullförvaltningen — frånsett tullkontoristtjänsterna, varom ovan nämnts — vilket, såvitt riksdagen kunnat utröna, innebär en ej ringa reducering av det antal, som vederbörande tullförvaltningar ansett behöfligt, har riksdagens vederbörande utskott inhämtat en del upplysningar rörande förhållanden av beskaffenhet att kunna inverka på detta antal. Dessa upplysningar hava givit vid handen bland annat följande. Importen och exporten hava såsom helhet betraktade visserligen nedgått under perioden

1913—1921. Men denna nedgång belöper allenast på importen av tullfritt gods och på exporten, båda grenar av utrikestrafiken, som icke torde kunna anses i större mån inverka på tullverkets personalbehov. Importen av tullpliktigt gods, vilken åter utövar stort inflytande på tullverkets arbetsbörda, har däremot högst väsentligt ökats. Ökningen har inträtt beträffande samtliga ej alltför oväsentliga varugrupper, dock med undantag av spannmål; denna varas tullbehandling lär emellertid på grund av sättet för varans lossning och uppvägning kräva jämförelsevis ringa tullpersonal. Enligt anställda beräkningar har sedan år 1913 värdesumman för importen av tullpliktiga varor ökats med i runt tal 20.5 miljoner kronor *enligt 1913 års importmedelpriser* samt tullsumman för samma import stigit med 13.9 miljoner kronor, eller omkring 20 procent, allt sedan år 1913. Vid bestämmande av sist angivna stigning har jämväl beaktats verkan av att tullförändringar inträtt samt att tullen å vissa varuslag beräknas efter värde och sålunda röner inverkan av penningvärdets skiftningar. Importsiffrornas stegring synes för nu omhandlade fråga vara av så mycket större betydelse som den trafik, vilken försiggår i mindre sändningar, vuxit — om antalet postpaket lägges till grund för beräkningen — med över 70 procent från nyssnämnda år, ett förhållande som synes kunna påverka såväl tullbehandlingsgöromålen som det kamerala arbetet. Bevakningsbestyren uppgivas hava tilltagit i omfattning, särskilt på grund av den på senare åren av allmänt kända omständigheter påkallade skärpta tillsynen i hamnarna, vilken innebär dels förstärkta och tätare inträffande patrulleringar, dels ock mera genomgående och förnyade, tidsödande fartygsvisitationer.

Den översikt av förhållandena rörande utrikestrafiken, som sålunda och i övrigt erhållits, har tillika med en jämförelse med den personalstyrka, som stod tullverket till buds under det senaste normala året, och den, varöver tullverket med ingången av år 1922 skulle hava att förfoga, givit riksdagen det allmänna intryck, att betjänandet och övervakandet av denna trafik kan för den lokala rörelsens del komma att tills vidare kräva det av Eders Kungl. Maj:t föreslagna sammanlagda antal befattningar i här behandlade lägre tjänsteställningar. I saknad av närmare uppgifter om den blivande arbetsfördelningen vid envar tullförvaltning — vilka uppgifter givetvis ej kunna med större grad av säkerhet erhållas utan speciella undersökningar på varje plats — vill riksdagen likväl icke härmed hava fastslagit, att det sålunda ifrågasatta antalet bör bliva en minimisiffra. Riksdagen har också i det föregående betonat, att det slutliga fastställandet bör föregås av särskilda utred-

ningar genom tjänstgöringskommissionen och generaltullstyrelsen, och riksdagen förväntar, att dessa utredningar framför allt inriktas på åstadkommandet av största möjliga inskränkningar i personalantalet. Därjämte bör emellertid vid utredningarna icke bortses från den synnerliga vikten, att ej något slag av ifrågavarande befattningar inrättas till större antal, än vad däremot svarande arbete måste anses komma att efter den nya organisationens genomförande oavvisligen kräva. Därvid bör särskilt uppmärksamhet ägnas åt att den lägsta befattningen för manliga tjänstemän vid lokaltullförvaltningen, tullvakt — vilken befattning riksdagen icke blott anser böra nyinrättas utan även finner vara i det föreliggande förslaget upptagen till ett i jämförelse med det totala antalet befattningar alltför ringa antal — kommer i tillbörlig utsträckning till utnyttjande för det mindre kvalificerade bevaknings- och annat dylikt arbete, som otvivelaktigt måste förefinnas vid rikets samtliga tullförvaltningar.

Beträffande slutligen antalet lägre befattningar hos generaltullstyrelsen finner riksdagen ej anledning till annan avvikelse från vad Eders Kungl. Maj:t föreslagit, än att riksdagen anser en av de för styrelsens statistiska avdelning avsedda fyra kvinnliga kontorsskrivarbefattningarna böra nedflyttas till kanslibiträdesbefattning. Innehavaren av denna befattning har i tidigare förslag beräknats bliva behöflig såsom arbetsledare för den personal, vilken skulle sysselsättas med statistiska göromål angående huvudsakligen tullagers- och restitutionsrörelsen. Riksdagen är emellertid av den uppfattning, att innehavaren av den blivande nya aktuariefattningen på samma avdelning bör kunna ensam utöva den särskilda arbetsledning, som må vara erforderlig för nyssnämnda personal.

Lönegrader.

Det av Eders Kungl. Maj:t framlagda förslaget till tulltjänsternas inordnande i löneskalan är, såvitt riksdagen kunnat pröva, i stort sett väl avvägt med hänsyn såväl till de arbetsuppgifter, som skulle ankomma på de olika slagen befattningshavare, som ock till den lönegradsplacement, vilken fastställts för motsvarande befattningshavare i andra verk. I sistnämnda avseende har tullstatens personal, liksom fallet varit sedan äldre tider, i allmänhet beretts en något högre lönenivå än personalen vid närmast jämförbara verk. Denna förmånligare ställning anser riksdagen väl försvarlig. Utan att bortse från vikten av det arbete, som givetvis inom varje av sistberörda verk kräves, har riksdagen nämligen fått den uppfattning, att den särskilt ömtåliga ställning till den trafikerande allmänheten, som tulltjänstemannen intager, och det stora an-

svar i fråga om utmätandet av statsintäkter, som åvilas honom i motsats till tjänstemän inom andra verk, med vilka jämförelse i allmänhet anställas, icke skäligen kan undgå att medföra en häremot svarande bättre löneplacering.

Emellertid anser riksdagen, som funnit det av Eders Kungl. Maj:t föreslagna antalet klasser av tullförvaltartjänster vara lämpligt, att de platser å löneskalan, vilka enligt Eders Kungl. Maj:ts förslag beretts för de olika klasserna av tullförvaltartjänsterna, äro väl avpassade efter omfattningen av det arbete och ansvar, som äro förbundna med tjänsterna, samt av arbetets beskaffenhet.

En närmare prövning av frågan om vilka orters tullförvaltartjänster, som böra hänföras till ena eller andra klassen, har riksdagen, såsom förut antytts, i saknad av efter nuvarande förhållanden upprättat material rörande detaljerna av arbetet vid varje tullförvaltning samt med hänsyn till de blivande undersökningarna i saken av tullverkets tjänstgöringskommission, icke ansett sig kunna företaga.

Kammarskrivarbefattningarnas upptagande i 9 lönegraden synes riksdagen riktigt. Den nya löneställning, som kommer att beredas kammarskrivare, kan även anses innefatta gottgörelse för den i jämförelse med flera andra verks personal längre extratiden för dessa, särskilt som den nya organisationen måste genom att lämna möjlighet till snabbare befordran leda till väsentlig avkortning av denna tid. Endast för de nuvarande å ordinarie eller extra stat uppförda kammarskrivarna gestalta sig förhållandena ogynnsammare härutinnan. Det synes därför riksdagen skäligt, att en förbättring av deras ställning i den nya organisationen åstadkomes. Denna förbättring anser riksdagen böra ske fullt fristående och bestå däri, att rätt lämnas envar dylik kammarskrivare, som övergår på den nya staten, att, sedan han med tillämpning jämväl av avlöningsreglementets bestämmelser om tillgodoräknande av tjänstetid kan anses hava tillhört den för kammarskrivarbefattning avsedda lönegradens högsta löneklass i sex år, bliva uppflyttad i närmast högre löneklass inom närliggande lönegrad, såsom om denna senare löneklass tillhörde den för kammarskrivare bestämda lönegraden. Den här åsyftade förmånen bör emellertid icke få avse den, som först från och med den 1 januari 1923 tillträder kammarskrivarbefattning.

Medgivandet av nyssnämnda förmån för vissa kammarskrivare föranleder höjning i det för sådana befattningshavare i avlöningsstaten beräknade avlöningsbelopp med förslagsvis 10,000 kronor.

Bihang till riksdagens protokoll 1922. 14 saml. Nr 276—277.

Anslag till
fortskaff-
nings-
materiell.

Enligt vad numera föreliggande utredning ger vid handen, är den patrullbåt, som ställts till Stockholms tullbevaknings förfogande, av den otillfredsställande beskaftenhet, att ständiga reparationer påfordras för att bibehålla densamma i sådant skick, att den kan anses åtminstone tämligen sjövärdig. Med hänsyn härtill och då ifrågavarande båt även i andra avseenden synes icke kunna nöjaktigt uppfylla de fordringar, som numera måste ställas på en patrullbåt inom Stockholms vidsträckta hamnområden, finner riksdagen sig böra bifalla Eders Kungl. Maj:ts förslag om byggande på svensk verkstad av en ny sådan i den förras ställe i huvudsaklig överensstämmelse med den av 1921 års riksdag för Göteborgs tullbevakning beviljade patrullbåten. Mot den beräknade kostnaden härför, högst 55,000 kronor, har riksdagen ej anledning till erinran.

I fråga om de i Eders Kungl. Maj:ts statförslag avsedda kostnaderna för nyanskaffning och underhåll av vid kustbevakningen erforderlig tjänstemateriell har riksdagen redan i annat sammanhang yttrat sig.

Extra staten.

Såsom förut nämnts, har riksdagen funnit de till uppförande å extra stat föreslagna tre kustbevakningskontrollörerna icke behövliga, varför det föreliggande förslaget till extra stat för förra halvåret 1923 kan minskas med det för avlöningar åt dessa tjänstemän beräknade belopp, 10,500 kronor.

I övrigt har riksdagen bifallit berörda statförslag.

Enär den av Eders Kungl. Maj:t föreslagna flyttningen av tullkammaren i Riksgränsen till Kiruna enligt anställda undersökningar visat sig komma att medföra ganska avsevärd årlig besparing för statsverket och därtill synes kunna verkställas utan äventyrande av något allmänt intresse, finner riksdagen sig böra lämna det begärda medgivandet att under år 1922 verkställa sådan förflyttning. Däremot är riksdagen icke övertygad, att ett verkligt behov föreligger att i samband med denna flyttning anskaffa *bostäder* på statsverkets bekostnad åt den blivande tullpersonalen i Kiruna. I varje fall synes den utredning angående kostnaderna för en sådan anskaffning, vilken förebragts, icke vara tillräckligt ingående för att riksdagen skulle på grundvalen av densamma kunna nöjaktigt bedöma, huruvida de för ändamålet äskade medlen må vara väl avvägda. Under sådana förhållanden finner riksdagen sig icke böra bevilja det på tilläggsstat för år 1922 begärda reservationsanslaget å 116,000 kronor.

Till *ökning av arbetskrafterna* vid tullverket har Eders Kungl. Maj:t å tilläggsstat för år 1922 föreslagit ett belopp av högst 90,115

kronor. I detta belopp ingå bland annat avlöningar åt tre tulldirektörer under tre månader av året med tillsammans 5,475 kronor samt åt erforderlig tullpersonal vid tullförvaltningarna i Göteborgs och Malmö frihamnar under högst nio månader av året med inalles 79,240 kronor. Tulldirektörerna hava ansetts böra tillsättas före ingången av år 1923 i och för utförande av åtskilliga förarbeten för övergången till den nya organisationen. Då riksdagen emellertid förmenar, att tillsättandet av de i staten för förra halvåret 1923 uppförda tulldirektörstjänsterna bör kunna ske så tidigt under innevarande år, att tjänsternas blivande innehavare må medhinna att — efter medgiven befrielse helt eller delvis från handläggningen av dem eljest åliggande göromål — utföra berörda förarbeten vid sidan av innehavande tjänst, anser riksdagen det för tulldirektörers avlöning under viss del av år 1922 beräknade anslagsbeloppet, icke vara behövt. Vad åter angår avlöningarna åt tullpersonalen vid de båda frihamnarna, synas med avseende därå, att öppnandet av nämnda frihamnar visat sig icke kunna komma att ske före den 1 juni 1922, de för dessa avlöningar äskade medlen böra begränsas till att avse högst sju månader av innevarande år, eller till i runt tal 61,630 kronor. Till ökning av arbetskrafterna vid tullverket under år 1922 skulle således erfordras allenast 67,030 kronor.

Mot beviljande av de begärda anslagsbeloppen *i övrigt* å tilläggsstaten för tullverket har riksdagen ej något att erinra.

Därest hittillsvarande uppställning av tullverkets utgiftsstaten användes, utvisa anslagsbeloppen å de ordinarie och extra staterna för förra halvåret 1923 samt tilläggsstaten för år 1922 dels enligt Eders Kungl. Maj:ts förslag, dels sedan de av riksdagen beslutade ändringar däri vidtagits, följande slutsummor:

Jämförande
översikt.

S t a t e r	A n s l a g s b e l o p p		
	enligt förslag av Kungl. Maj:t	enligt beslut av riksdagen	minskning
	kronor	kronor	kronor
a. Ordinarie staten.			
Avlöningsstaten	6,142,280	5,961,956	180,324
Indragnings- och övergångsstaterna	83,000	83,000	—
Pensionsstaterna:			
för avskedade tjänst innehavare	200,000	200,000	—
för avlidna tjänst innehavares änkor och barn	19,000	19,000	—
Omkostnadsstaten	2,297,510	1,294,110	1,003,400
Summa	8,741,790	7,558,066	1,183,724
b. Extra staten.			
Till ökning av arbetskrafterna	10,500	—	10,500
Till övergångsavlönning	428,000	428,000	—
Summa	438,500	428,000	10,500
c. Tilläggsstaten.			
Till anskaffning av bostadslägenheter	116,000	—	116,000
Till ökning av arbetskrafterna	90,115	67,030	23,085
Till förstärkning av anslaget till diverse utgifter	25,000	25,000	—
Summa	231,115	92,030	139,085

Förestående minskning i den ordinarie *avlöningsstaten*, 180,324 kronor, har uppkommit sålunda:

	Minskning	Ökning
förändring av en kontorsskrivarbefattning hos generaltullstyrelsen till kansli- biträdesbefattning	» 360	—
höjning av avlöningsbeloppet för kam- marskrivare med anledning av medgiven rätt för vissa sådana att uppflyttas till en extra löneklass	» —	10,000
minskning av antalet tullkontorist- befattningar med nittio	» 177,246	—
minskning av antalet tjänster vid kustbevakningen med tre kammarskrivar- befattningar	» 7,718	—

	Minskning	Ökning
sänkning av anslagsbeloppet till personliga lönetillägg samt ersättning för in- dragna extra inkomster m. m. till följd av viss begränsning i rätten till kompensation för sportler	kronor 5,000	—
Summa kronor	190,324	10,000.

Minskningen åter i *omkostnadsstaten*, 1,003,400 kronor, har upp-
stått på följande sätt:

	Minskning	Ökning
sänkning av anslagsbeloppet till under- håll och drift av forskaffningsmateriell ...	kronor 120,000	—
höjning av anslagsbeloppet till legor för forskaffningsmateriell	» —	49,000
sänkning av anslagsbeloppet till in- köp av forskaffningsmateriell för tull- och kustbevakningen	» 932,400	
Summa kronor	1,052,400	49,000.

Enligt riksdagens beslut kommer slutsumman
av tullverkets *ordinarie* stater för förra halvåret 1923
att uppgå till kronor 7,558,066
och således, då halva beloppet av 1922 års mot-
svarande stat utgör » 5,794,685
att överstiga sistnämnda summa med kronor 1,763,381.

I detta merbelopp ingår ett anslag till täckande av engångskost-
nader för inköp av viss forskaffningsmateriell för tull- och kustbevak-
ningen med 341,800 kronor.

Den *extra* staten för förra halvåret 1923 slutar
på ett belopp av kronor 428,000
vadan densamma, enär hälften av motsvarande stat för
år 1922 belöper sig till » 429,250
underskjuter sistnämnda belopp med kronor 1,250.

I överensstämmelse med vad sålunda anförts, får riksdagen an-
mäla, att riksdagen

dels beslutat, att avlöningsreglementet för befattningshavare vid
statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsför-

valtningen, den 22 juni 1921 (nr 451) skall från och med den 1 januari 1923 äga tillämpning å befattningshavare vid generaltullstyrelsen och tullstaten;

dels beslutat, att 5 § 1 mom. av nämnda avlöningsreglemente skall från och med den 1 januari 1923 hava följande ändrade lydelse:

»1. För följande befattningar, vilka tillsätts genom förordnande på viss tid, nämligen generaldirektörs- och chefsbefattningarna vid socialstyrelsen, medicinalstyrelsen, byggnadsstyrelsen och kommerskollegium ävensom generaltulldirektörs- och chefsbefattningen vid tullverket, utgår *arvode*, för år räknat, med 19,000 kronor. För kustbevakningsinspektörsbefattningen vid tullverket, vilken befattning likaledes tillsättes genom förordnande på viss tid, utgår *arvode*, för år räknat, med 10,000 kronor»;

dels beslutat, att antalet ordinarie befattningar vid tullverket jämte de för vederbörande befattningshavare avsedda lönegrader enligt den i 9 § av avlöningsreglementet intagna löneplan skall bestämmas på följande sätt:

Befattningar	Lönegrader	Befattningar	Lönegrader
Generaltullstyrelsen och tullstaten.		5 tullförvaltare av klass 1 A	B 16
<i>Generaltullstyrelsen.</i>		3 tullkommissarier	B 16
a. Manliga befattningshavare.		6 tullförvaltare av klass 1 B.....	B 15
1 generaltulldirektör, arvode enligt 5 § i avlöningsreglementet	—	20 tullöverkontrollörer	B 15
5 byråchefer	B 20	16 förste tullkontrollörer	B 14
1 kustbevakningsinspektör, arvode enligt 5 § i avlöningsreglementet	—	1 gränsbevakningschef	B 14
1 chef för statistiska avdelningen	B 16	20 tullförvaltare av klass 2.....	B 14
7 byråinspektörer	B 15	14 tullförvaltare av klass 3	B 13
2 förste revisorer	B 15	126 tullkontrollörer	B 13
1 kamrerare	B 15	11 tullförvaltare av klass 4	B 11
2 sekreterare	B 15	16 tullkassörer	B 11
4 aktuarier	B 13	1 gränstullmästare	B 9
2 notarier	B 13	399 kammarskrivare	B 9
1 registrator.....	B 13	23 tullmästare	B 8
14 revisorer	B 13	10 gränsöveruppsyningsmän	B 6
1 materialförvaltare	B 8	22 kustöveruppsyningsmän	B 6
2 förste expeditionsvakter	B 3	40 tullkontorister	B 6
7 expeditionsvakter	B 1	131 tullöveruppsyningsmän	B 6
b. Kvinnliga befattningshavare.		199 gränsuppsyningsmän	B 4
3 kontorsskrivare	C 5	44 kustuppsyningsmän	B 4
15 kanslibiträden	C 3	477 tulluppsyningsmän	B 4
20 kontorsbiträden	C 2	42 förste kustvakter	B 3
5 skrivbiträden	C 1	149 kustvakter	B 2
<i>Tullstaten.</i>		699 tillsyningsmän	B 2
a. Manliga befattningshavare.		30 kustbevakningsbiträden	B 1
3 tulldirektörer	B 19	100 tullvakter	B 1
3 tullöverinspektörer	B 17	b. Kvinnliga befattningshavare.	
3 tullbevakningschefer	B 16	1 kontorsskrivare	C 5
3 tulldirektörsassistenter	B 16	5 kanslibiträden	C 3
		12 kontorsbiträden	C 2
		12 skrivbiträden	C 1

dels beslutat, att i den till avlöningsreglementet hörande tjänsteförteckning skola under sjunde huvudtiteln för generaltullstyrelsen och tullstaten införas nu angivna benämningar å samt lönegrader för tjänstebefattningar därstädes;

dels godkänt följande särskilda bestämmelser att från och med den 1 januari 1923 lända till efterrättelse beträffande tjänstemän vid generaltullstyrelsen och tullstaten, nämligen:

med ordinarie befattning vid tullverket må förenas uppdrag såsom tullverkets ombudsman, därest generaltullstyrelsen finner uppdraget icke kunna anses inverka hinderligt för utövande av den ordinarie befattningen;

tjänsteman vid tullverket, tillhörande någon av 1—8 lönegraderna enligt avdelning B i 9 § av avlöningsreglementet, vilken befordras till kammarskrivare vid tullverket, må, i den mån så provas skäligt, för bestämmandet av hans begynnelselön i den nya tjänsten och sedermera för hans uppflyttning till högre löneklass kunna tillgodoföras intill hälften av den tjänstetid, han innehaft ordinarie anställning vid tullverket, dock att härvid icke må samtidigt tillämpas 12 § 1 mom. av avlöningsreglementet samt ej heller i något fall tillgodoräknas honom mera än sex år; och skall, därest vid sådant tillgodoräknande del av kalenderkvartal uppstår, hänsyn icke tagas därtill;

tjänsteman, vilken omedelbart före avlöningsreglementets ikraftträdande för tullverket innehar å tullverkets ordinarie eller extra stat uppförd kammarskrivarbefattning och som övergår på den nya staten, skall, sedan han med tillämpning jämväl av nämnda reglementes bestämmelser om tillgodoräknande av tjänstetid kan anses hava tillhört den för kammarskrivarbefattning avsedda lönegradens högsta löneklass i sex år, äga att under de för uppflyttning i högre löneklass eljest föreskrivna villkor åtnjuta lön i närmast högre löneklass inom närliggande lönegrad, såsom om denna senare löneklass tillhörde den för kammarskrivare bestämda lönegraden;

tjänsteman vid tullverket, som bestrider tjänst å ort, tillhörande den i 14 § av avlöningsreglementet omförmälda kallortsklassen VI, må, därest tjänstgöringen är av beskaffenhet att i särskilt hög grad utsätta honom för inverkan av ortens klimatiska förhållanden, kunna enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser tilldelas kallortstraktamente med 50 öre för varje tjänstgöringsdag;

tjänsteman, vilken omedelbart före avlöningsreglementets ikraftträdande för tullverket därstädes innehar sådan befattning å ordinarie eller extra stat, som i den nya staten är upptagen i lönegrad lägre än den för kammarskrivare avsedda, och i sådan egenskap äger åtnjuta läkarvård jämte läkemedel på tullverkets bekostnad, må, så länge han kvarstår i ordinarie tjänst inom tullverket och icke tilldelas tullkontoristbefattning eller befattning i samma grad som eller högre grad än kammarskrivare, såsom personlig förmån tillgodonjuta, enligt av Kungl.

Måj:t meddelade närmare bestämmelser, erforderlig läkarvård jämte läkemedel på tullverkets bekostnad jämväl i andra fall än vid skada till följd av olycksfall i tjänsten, dock att vård å sjukhus, sanatorium eller annan dylik vårdanstalt icke må vid sådant sjukdomsfall bestridas av tullverkets medel under tid, då tjänstemannen åtnjuter oavkortad lön; samt

anslag, som vid vissa tjänster erfordras till lega för fortskaffningsmaterieU, må till beloppet bestämmas av generaltullstyrelsen och skall av för ändamålet anvisade medel utgå till den, som förrättar tjänsten, dock att, om denna bestrides på förordnande, ordinarie innehavare av tjänsten må kunna vid anslaget bibehållas, mot det att han tillhandagår vikarien med vad som för anslaget skall hållas;

dels för tiden 1 januari—30 juni 1923 för tullverket godkänt öljande

Ordinarie stat.

A. Avlöningsstat.

Generaltullstyrelsen.

Avlöningar till ordinarie tjänstemän, förslagsanslag.....	kr.	242,640
Vikariatsersättningar, förslagsanslag.....	»	10,000
Arvode till tullverkets ombudsman.....	»	1,000
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m., förslagsanslag	»	30,000

Tullstaten.

Avlöningar till ordinarie tjänstemän, förslagsanslag.....	kr.	5,010,066
Vikariatsersättningar, förslagsanslag	»	60,000
Arvoden å högst 1,500 kronor, för år räknat, till två laboratorieföreståndare, förslagsanslag, högst	»	1,500
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m., förslagsanslag	»	751,750
	kr.	6,106,956.

B. Indragnings- och övergångsstat.

Avlöningar till tjänstemän å indragnings- och övergångsstat, förslagsanslag.....	kr.	83,000.
--	-----	---------

Bihang till riksdagens protokoll 1922. 14 saml. Nr 276—277.

C. Pensionsstater.

Pensioner till avskedade tjänstemän, <i>förslagsanslag</i>	kr.	200,000	
Pensioner till avlidna tjänstemäns änkor och barn, <i>förslagsanslag</i>	»	12,500	
Gottgörelse till tullstatens enskilda pensionsinrättning för mistade andelar av avlöning vid vakanta tjänster	»	6,500	kr. 219,000.

D. Omkostnadsstat.

Kostnader för avdömande av tullmål, <i>förslagsanslag</i>	kr.	9,150	
Resekostnads- och traktamentsersättningar m. m., <i>förslagsanslag</i>	»	40,000	
Hemliga utgifter	»	3,000	
Övriga kostnader för tullverket, <i>förslagsanslag</i>	»	1,096,960	kr. 1,149,110.
			Summa <i>förslagsanslag</i> kr. 7,558,066;

dels bestämt det ordinarie anslaget för tullverket för tiden 1 januari —30 juni 1923 till ett mot statens slutsumma svarande belopp av 7,558,066 kronor att såsom förslagsanslag direkt utgå av tullmedel;

dels beslutat, att såsom förutsättning för ikraftträdande den 1 januari 1923 av den nya avlöningsstaten för tullstaten skall gälla, att Eders Kungl. Maj:t dessförinnan meddelar från och med sagda dag tillämplig föreskrift därom, att samtliga slag av tulltjänstemän tillkommande extra inkomster med undantag av s. k. beslagarandelar skola upphöra att till dem utgå;

dels förklarat, att såsom kompensation för sålunda indragna extra inkomster skall åt ordinarie tjänsteman, som uppföres å den med 1923 års ingång ikraftträdande ordinarie avlöningsstaten och vilkens sammanlagda avlöning, tillfällig löneförbättring och tillfälligt lönetillägg däri inbegripna, i medeltal under åren 1921 och 1922 jämte under samma tid i medeltal uppburna extra inkomster av ifrågavarande slag överstiger årsavlöningen för år 1923, utbetalas personligt lönetillägg, motsvarande berörda överskott, dock med iakttagande,

att extra inkomster, som äro att hänföra till resekostnadsersättning eller dagtraktamente enligt resereglementet eller annan fortskaffningskostnad, icke må medräknas;

att hänsyn icke heller må tagas till medeltal av extra inkomster under åren 1921 och 1922, som ej uppgått till minst 100 kronor eller till den del av dylikt medeltal, som överstiger 5,400 kronor;

att beträffande den del av extra inkomsterna under åren 1921 och 1922, vilken utgjort ersättning för tjänstgöring å övertid, av medeltalet icke må för tjänsteman, som efter 1922 års utgång innehar kammar-skrivarbefattning, medräknas mera än 15 procent och för tjänsteman, som efter samma tid innehar lägre befattning än kammar-skrivare, 40 procent; samt

att ifrågavarande lönetillägg, vilket bör minskas eller upphöra i den mån avlöningen å ny stat ökas, skall under loppet av nio år avskrivnas med en niodel om året;

dels förklarar, att efter motsvarande grunder beräknat personligt lönetillägg skall utbetalas jämväl till sådan å nuvarande ordinarie stat eller å en äldre övergångsavlöningsstat kvarstående tjänsteman, som ej anmäler sig icke vilja övergå på den nya staten;

dels förklarar, att sådan å nuvarande ordinarie stat eller å en äldre övergångsavlöningsstat kvarstående tjänsteman vid tullstaten, som ej anmäler sig icke vilja övergå på den nya staten, må under tiden 1 januari—30 juni 1923 efter Eders Kungl. Maj:ts bestämmande komma i åtnjutande av tillfälligt lönetillägg till belopp, vilket kan anses stå i lämpligt förhållande till den tjänstgöring, som må komma att krävas av vederbörande, eller eljest kan prövas skäligt, dock icke i något fall till högre belopp, för år räknat, än som genom Eders Kungl. Maj:ts kungörelse den 22 juni 1921 (nr 444) angående tillfälliga lönetillägg åt viss personal vid tullverket för år 1922 blivit bestämda;

dels förklarar, att tillfällig löneförbättring åt sådan å nuvarande ordinarie stat kvarstående tjänsteman hos generaltullstyrelsen, som ej anmäler sig icke vilja övergå på den nya staten, må bestridas av det i staten för avlöningar till tjänstemän å indragnings- och övergångs-stater avsedda förslagsanslag;

dels medgivit, att Eders Kungl. Maj:t må med stöd av undersökningar, verkställda av en efter Eders Kungl. Maj:ts bemyndigande av generaltullstyrelsen tillsatt särskild tjänstgöringskommission, i den avlöningsstat för tullverket, som blivit för tiden 1 januari—30 juni 1923 fastställd, vidtagna sådana förändringar i antalet tullförvaltartjänster inom de olika lönegraderna ävensom i antalet till tullförvaltartjänster ej hänförliga ordinarie befattningar vid lokaltullförvaltningen, tillhörande 1—13 lönegraderna enligt avlöningsreglementets 9 §, avdelningar B och C, vilka kunna finnas erforderliga eller lämpliga men tillika icke kunna

anses innebära ökning i det för avlöningar vid tullförvaltartjänster respektive vid övriga här ifrågakvarande slag av befattningar i nämnda avlöningsstat avsedda anslagsbelopp;

dels medgivit, att tullpersonal tillhörig, vid den nya statens ikraftträdande mot lega hållen fortskaffningsmateriell må, i mån som generaltullstyrelsen finner så böra ske och efter vederbörlig värdering, av statsverket inlösas, att värderings- och inlösningskostnaderna må av tullmedlen förskottas samt att, i händelse vid försäljning för statsverkets räkning av ifrågakvarande materiell försäljningspriset skulle understiga nyssberörda kostnader, underskottet må ur tullverkets räkenskaper såsom omkostnader avföras;

dels beslutat, att, där vid tullverket anställd tjänsteman, å vilken ovannämnda avlöningsreglemente kommer att äga tillämpning, enligt hittills gällande avlöningsbestämmelser ägt uppbära någon del av avlöningen — såväl i stat upptagen avlöning som tillfällig löneförbättring och tillfälligt lönetillägg — i förskott, vid ingången av januari månad 1923 till honom skall på statsverkets bekostnad utbetalas ett belopp, motsvarande vad tjänstemannen skulle hava i den befattning, han vid utgången av år 1922 innehar, i förskott uppburit för januari månad 1923, om de dittillsvarande avlöningsbestämmelserna då fortfarande varit gällande, vilket belopp för tjänsteman, som utöver kontant avlöning åtnjuter fri bostad jämte fritt bränsle eller fri bostad jämte fri uppvärmning och fri belysning, skall ökas med värdet, enligt generaltullstyrelsens uppskattning, av denna förmån för en månad;

dels till bestridande av kostnaderna för övergång till anordning med hela avlöningens utbetalning i efterskott på extra stat för tiden 1 januari—30 juni 1923 beviljat ett förslagsanslag av 428,000 kronor;

dels medgivit, att tullkammaren i Riksgränsen må, därest omständigheterna anses böra därtill föranleda, under år 1922 förflyttas till Kiruna ;

dels till ökning av arbetskrafterna vid tullverket med en personalbyråchef och en kustbevakningsinspektör, vardera under fyra månader av år 1922, samt erforderlig personal vid tullförvaltningarna i Göteborgs och Malmö frihamnar under högst sju månader av samma år å tilläggsstat för år 1922 anvisat ett förslagsanslag, högst, 67,030 kronor;

dels förklarat, att såväl för dessa befattningshavare och deras tjänster som för i succession efter dem förordnade tjänstemän skola i tillämpliga delar gälla enahanda bestämmelser som i fråga om de å tullverkets extra stat för år 1922 uppförda tjänster och deras innehavare samt succession efter dem förordnade tjänstemän, med iakttagande att de

i kungörelsen den 22 juni 1921 (nr 442) avsedda avdrag skola utgöra, för år räknat, för personalbyråchef och kustbevakningsinspektör 300 kronor och för tullförvaltare av klass 1 200 kronor;

dels ock till gäldande av under år 1922 uppkommande kostnader för detektivundersökningar för tullverkets räkning såsom förstärkning av det å tullverkets omkostnadsstat för samma år uppförda, till bestridande av diverse utgifter avsedda förslagsanslag upptagit å tilläggsstat för år 1922 ett förslagsanslag, högst, 25,000 kronor.

Stockholm den 3 juni 1922.

Med undersåtlig vördnad.
